

ὅτ' εἰς νογὶ ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— καὶ ὅτ' ἄλλ' ἄνω πταχνοῦ καὶ κκεῖνός κκεῖνός κκεῖνός

Τὸ λεύκωμα τῶν βλακιδῶν. Εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἰταλίας παρουσιάσθη ποτὲ κληρικός μὲ μέγα βιβλίον ὑπὸ μάλης, ἐν ᾧ ἦσαν ἀναγεγραμμένα ὅλα ἱ βλακίαι τῶν συγχρόνων μεγάλων ἀνδρῶν. Ὁ βασιλεὺς ὡς εἰκὸς τὸν ἠρώτησεν ἂν τὸ βιβλίον περιέχει καὶ περὶ αὐτοῦ τι. Ἀνοίγεται τὸ βιβλίον καὶ ἐν τινι σελίδι ἀναγινώσκειται τὸ ἐξῆς : Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἐπεμφεν εἰς Ἀφρικὴν Ἀραβὰ τινὰ πρὸς ἀγορὰν ἵππων δόσας εἰς αὐτὸν 28,000 δουκάτα.» — Διατί τὸ θεωρεῖς αὐτὸ βλακίαν; ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς.

— Διότι ὁ μαῦρος θὰ μείνῃ μὲ τὰ χρήματα ἔς τὴν πατρίδα του.

— Ἄλλ' ἐὰν ἐπιστρέψῃ;

— Τότε θὰ σβύσω τὴν Μεγαλειότητά σας καὶ θὰ γράψω τὸν Μαῦρον.

* *

— Πήγαινε, Δημήτρη, νὰ μοῦ πάρῃς ἓνα *μακλαβά*. Νὰ 30 λεπτά. Κ' ἐπειδὴ εἶνε ἀποκρηαίς, νὰ ἄλλα 30 λεπτά νὰ φᾶς καὶ σὺ ἓνα, ἔλεγεν ὁ κ. Ν. . πρὸς τὸν ὑπηρέτην του.

Μετὰ 10 λεπτὰ ἐπιστρέφει ὁ ὑπηρέτης μασσῶν εἰσέτι καὶ δίδει τὰ 30 λεπτὰ ὀπίσω εἰς τὸν κύριόν του.

— Ἀφέντη, δὲν εἶχε μείνει ἄλλο παρὰ ἓνα μόνο!

* *

Μεταξὺ δύο φοιτητῶν.

— Δὲν μοῦ λές, Θεόδωρε, τί διαφέρει ὁ τακτικός καθηγητὴς ἀπὸ τὸν ἔκτακτον;

— Νὰ, οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ δὲν εἶνε τίποτε ἔκτακτα πράγματα, οἱ δὲ ἔκτακτοι δὲν εἶνε ποτέ τους τακτικοί.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὑπάρχουσι πολλῶν εἰδῶν ἀμάθειαι :

Πρῶτον. Ἡ ἀμάθεια τοῦ νομίζοντος ὅτι ὅλα τὰ γνωρίζει.

Δεύτερον. Ἡ ἀμάθεια τοῦ μηδαμῶς ἐπαιρομένου διὰ τὰς γνώσεις αὐτοῦ.

Τρίτον. Ἡ ἀμάθεια τοῦ πολλὰ μὲν γνωρίζοντος, ἀλλὰ πολλὰ ἀνωφελῆ.

Τέταρτον. Ἡ ἀμάθεια τοῦ γνωρίζοντος πολλὰ ὠφέλιμα μὲν πράγματα, ἀλλὰ μόνον κατὰ θεωρίαν.

Πέμπτον. Ἡ ἐκουσία ἀμάθεια.

Ἑκτον. Ἡ ἀνυπέροχος ἀμάθεια.

Τὴν πρώτην ἀπαντᾷ τις εἰς τοὺς μωροὺς, οἵτινες μὸλις ἀρχίζουσι νὰ ψελλίζωσι τὰς πρώτας λέξεις μιᾶς ἐπιστήμης ἢ τέχνης, καὶ νο-

μίζουσι, ὅτι εἰσέδυσαν εἰς ὅλα τὰ μυστήρια αὐτῆς. Ἡ δευτέρα προσιδιάζει εἰς τοὺς ἀληθῶς σοφοὺς, οἵτινες ἐφ' ὅσον πλείοτερα μανθάνουσι, ἀνακαλύπτουσι ὅτι καὶ πλείοτερα ὑπολείπεται νὰ μάθωσι. Ἡ τρίτη εἶνε ἡ τῶν σχολαστικῶν, οἵτινες δὲν φροντίζουσι τόσον περὶ τῆς ποιότητος τῶν γνώσεών των, ὅσον περὶ τῆς ποσότητος καὶ τοῦ παραδόξου αὐτῶν. Ἡ τετάρτη εἶνε ἡ τῶν *λογίων*, ἀγαθῶν ἀνθρώπων, οἵτινες γνωρίζουσι τὸν βίον καὶ τὴν κοινωνίαν μόνον κατὰ τὰς μαρτυρίας τῶν ἄλλων. Ἡ πέμπτη εἶνε ἡ τῶν μικρονόων, οἵτινες φαντάζονται ὅτι αἱ γνώσεις αὐτῶν εἰσὶν ὑπεραρκουσαι ἵνα ἐν πάσῃ περιστάσει διαλαμφῶσι διὰ τῆς ζωηρότητος τοῦ πνεύματός των καὶ τῆς ἀσφαλοῦς κρίσεώς των. Ἡ ἕκτη εἶνε ἐκείνη, ἐν ἣ διατελοῦμεν ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ πνεύματος ἡμῶν καὶ τῶν ὄρων τῆς ὑπάρξεώς μας.

Ἐὰν ὁ ἀμαθὴς δὲν εἶνε μετρίοφρων, τὸ σφάλμα δὲν εἶνε ἰδικόν του; δὲν ἔχει διὰ τί νὰ μετριοφρονῇ.

Ποτὲ δὲν ἐκπλήττομαι βλέπων ἀνθρώπους ὑποπίπτοντας εἰς σφάλματα, ἐκπλήττομαι ὅμως πολὺ ὅταν βλέπω αὐτοὺς μὴ αἰσχυνομένους διὰ τὰ σφάλματά των.

Τὸν φθονερὸν καθιστᾷ ἰσχνὸν τὸ πάχος τοῦ ἄλλου.

Ἐὰν ἠδύνασο νὰ δώσης ἐλεημοσύνην ἐκ τοῦ χρόνου ὃν σπαταλᾷ εἰς τοὺς γινώσκοντας νὰ μεταχειρίζονται αὐτὸν, πόσοι ἐπαίται θὰ ἦσαν πλούσιοι!

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ἀνθρωποφαγία. Καίτοι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγρίων ἐθνῶν, τῶν νῦν ἀνθρωποφαγούντων, ἠλαττώθη κατὰ πολὺ, ἐν τούτοις ἐξακολουθοῦσιν ὑπάρχοντες ἔτι ἀνθρωποφάγοι ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Ἀφρικῆς, ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ, ἐν πολλαῖς νήσοις τῆς Μαλαισίας, καὶ τῆς Πολυνησίας καὶ τέλος ἐν αὐταῖς ταῖς Ἰνδίας. Παρὰ τισι τὸ φρικῶδες τοῦτο ἔθιμον προέρχεται ἐκ συστήματός τινος ἐκδικήσεως μόνον τοὺς ἐν μάχῃ αἰχμαλωτισθέντας πολεμίους τρώγουσι παρ' ἄλλοις προέρχεται ἐξ ἀποτροπαίου τινός δεισιδαιμονίας ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀμερικῇ οἱ Καπαναγκοῦαι ὀπτοῦσι τοὺς νεκροὺς αὐτῶν, καὶ τοὺς καταβιβρώσκουσι, νομίζοντες ὅτι ἀποτίνουσιν αὐταῖς ὑψίστην τιμὴν.

Ἄλλὰ τὸ ποραδοξότερον εἶνε ὅτι ἡ ἀνθρωποφαγία ἐνασκειται νομίμως ὑπὸ λαοῦ ἰκανῶς πε-

πολιτισμένου. Οί Βάπτας, οί κατοικούντες ἐπὶ τῆς Σουμάτρας, ἔχουσι ἴδιον ἀλφάβητον, κέκτηνται δὲ φιλολογίαν ἰκανῶς πλουσίαν κατὰ τοὺς ἐγκριτοτέρους γλωσσολόγους. Ἐχουσι προσέτι καὶ κώδικα νόμων, ἐκ πάλαιότατων χρόνων συνταχθέντα. Καὶ ἀκριβῶς ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νόμους τῶν ζῶσι καὶ θνήσκουσιν ἀνθρωποφάγοι.

Ἄλλὰ τὸ ἐκπληκτικώτερον εἶνε ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἀνθρώποι τῆς λευκῆς φυλῆς ἀνθρωποφάγοι. Ἀνήκουσιν εἰς φυλὸν τι τῶν λευκῶν Ἰνδῶν, καλούμενοι Οὐϊαλικουλέ καὶ κατοικούντες πλησίον τῶν ὄρεων Τουμάκ-Οὐμάκ.

Περιηγητῆς τις ὑποτίθεισιν ὅτι οἱ ἀνθρώποι οὗτοι εἰσὶ πορτογαλικῆς καταγωγῆς, κατὰ μικρὸν δ' ἐκβαρβαρωθέντες περιήλθον εἰς τὸ ἔσχατον αὐτὰ τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως σημεῖον. Βιούσι, καθὰ λέγουσιν, ἐντελῶς ἀπομιμονωμένοι καὶ μεσογειῶς, ἀντιθέτως πρὸς τοὺς αὐτόχθονας, προτιμώντας πάντοτε πρὸς ἐγκατάστασιν τὰ παρόχθια τῶν ποταμῶν.

Γάμος κατὰ τὸ ἀμερικανικὸν σύστημα. — Ἡμέραν τινα, λέγει ὁ Ταχυδρόμος τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ δικαστῆς Κρούτς Δόγγλετοπ, ἤκουσέ τινα καλοῦντα αὐτόν.

— Τί θέλετε; ἠρώτησε νεανίαν καθήμενον ἐφ' ἀμαξίου καὶ ἔχοντα παρ' ἐαυτῷ ὄρειαν νεανίδα.

— Λάβετε τὸν κόπον νὰ μὰς συζεύξετε, ἀπεκρίνατο ὁ νεανίας.

— Πρέπει νὰ σὰς συζεύξω; ἠρώτησεν ὁ δικαστῆς τὴν νεανίδα.

— Ναί, ἀπήτησεν αὐτή.

Καὶ ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον.

Τὸ ζεύγος ἀπεμακρύνθη παραχρῆμα· ἀλλὰ μετ' οὗ πολὺ ὁ δικαστῆς εἶδε προστρέχοντα τὸν πατέρα τῆς νεανίδος, μεθ' ὕβρεων καὶ βλασφημιῶν.

Ἄλλ' ἦτο πολὺ ἄργα.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Συνταγαὶ γλυκισμάτων.

Αἱ ἀπόκρεω εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐποχὴ τῆς τραπέζης καὶ τῶν εὐωχιῶν. Ἐπικίρωσ, λοιπὸν παραθέτομεν ἐνταῦθα, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μάλιστα τῆς "Ἐστίας", διαφόρους συνταγὰς πρὸς κατασκευὴν καλῶν πλῆκουντιῶν, τῶν καταλληλοτέρων πρὸς κόσμησιν τῆς ἀποκρεωσίμου τραπέζης, ἐραυζόμενοι αὐτὰς ἐξ ἀξιολόγου βιβλίου, τοῦ "Θησαυροῦ τῆς Οἰκογενείας", οὗτινος ἑλληνικὴν μετάφρασιν χάριν κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύει ἐν Πάτραις ὁ κ. Σταμάτιος Κ. Θεοχάρης.¹

Πουδίγκα με σοκολάταν. — Λαμβάνετε 55 δράμια βουτύρου προσφάτου, τὸ ὅποσον ἀναδεύετε με ζύλινον κοχλιάριον ἕως οὗ ἀσπίρησ.

1. Τεύχος δεύτερον. — Α. ἱ. τ. ρ. ο. φ. α. ἱ. Τυπογραφεῖον καὶ βιβλιοπωλεῖον "ὁ Κάδμος", Β. Σακοπούλου.

Ἐπειτα προσθέτετε ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὸ ἀνακάτωμα δώδεκα λευκώματα ὠν, 40 δράμια ζακχάρεως κοπανισμένης, 35 δράμια σοκολάτας τριμμένης, 15 δράμια ἀμύλου, 35 δράμια κοπανισμένων διπύρων καὶ ὀλίγην βαρilliαν. Τελευταίᾳ προσθέτετε τὰ δώδεκα ἀσπράδια κτυπημένα εἰς ἄφρον. Θέτετε τὸ ὅλον ἐντὸς ἀλειμμένης με βούτυρον φῶρμας, τῆς ὁποίας τὸ ἐσωτερικὸν εἶνε ἐπιπασμένον με κοπανισμένην γαλέτταν, καὶ τὸ βράζετε ἐν ἀτμολούτρῳ ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν. Ἐτοιμάζετε ἐν κύπελλον πηκτῆς σοκολάτας, με τὴν ὁποίαν σκεπάζετε τὴν πουδίγκαν ζεστὴν οὖσαν.

Κέκ, ἀγγλικῆς κατασκευῆς. — Λαμβάνετε 106 δράμια ζακχάρεως, 12 ὠά, 106 δράμια βουτύρου, 142 δράμια ἀλεύρου ἀρίστης ποιότητος καὶ 142 δράμια σταφίδων, ἐν μικρὸν ποτήριον ῥωμίου καὶ ὀλίγον τετριμμένον φλοῖον πορτοκαλίου. Οἱ κρόκοι τῶν ὠν δουλεύονται καλῶς μετὰ τῆς ζακχάρεως, ἔπειτα τίθεται τὸ βούτυρον καὶ τὸ ἄλευρον ἐνταῦθ καὶ τὰ λευκώματα καὶ τέλος ἡ σταφίς. Ἀλείφετε τὴν φῶρμαν με βούτυρον, χύνετε ἐν αὐτῇ τὸ μίγμα καὶ τὸ στέλλετε εἰς τὸν φούρον.

Μπεϊζέδες. — Λαμβάνετε μίαν ὀκτὼν ζακχάρεως, 16 ἀσπράδια ὠν, τὰ ὁποία κτυπᾶτε ἕως ν' ἀσπίρουν καὶ πῆξουν· ρίπτετε εἰς τὴν ζακχαριν τὰ ἀσπράδια καὶ τὰ δουλεύετε ἀρκετὰ μίαν ὥραν, ἔπειτα τὰ θέτετε εἰς φωτιὰν ὄχι δυνατὴν, καὶ τὰ ψήνετε ἕως ὅτου νὰ μὴ πίπτῃ ἀπὸ τὸ κουτάλι· ἔχετε στρωμένα τὰ τεψία με χαρτίον καὶ τὰ θέτετε ἐπ' αὐτοῦ με τὸ κουτάλιον.

Σβίγγοι. — Λαμβάνετε ποτήριον ὕδατος, ὀλίγον ἄλας καὶ μίαν κουταλιὰν τῆς σούπας βουτύρον καὶ τὰ θέτετε νὰ βράσουν. Ἀφουβράση τὸ νερὸν, ρίπτετε ἐν ποτήρι σιμιγδάλι ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ τὸ ἀφίνετε νὰ βράσῃ ἕως οὗ πῆξῃ καλὰ· τότε τὸ καταβιβάζετε, τὸ σκεπάζετε με πανίον καὶ τὸ ἀφίνετε νὰ κρυώσῃ. Ἀφου κρυώσῃ ἐντελῶς, τὸ θέτετε εἰς μίαν λεκάνην μεγάλην καὶ τὸ ζυμώνετε ἡμίσειαν ὥραν ἔχετε δέκα αὐγά, καὶ ἀνά ἐν τὰ ἀνοίγετε, τὰ ρίπτετε εἰς τὸ σιμιγδάλι καὶ τὰ ζυμώνετε καλὰ με αὐτό. Ἀφου ζυμωθούν, θέτετε μίαν περίπου ὀκτὼν βούτυρον εἰς ἓνα βαθουλὸν tabar, ἀλείφετε με ὀλίγον νερὸν ἐν κοχλιάριον καὶ λαμβάνετε με αὐτὰ ὀλίγην ζύμην, τὴν ὁποίαν με τὸν δάκτυλον τρυπᾶτε εἰς τὸ μέσον καὶ τὴν ρίπτετε εἰς τὸ βράζον βούτυρον. Ἀφου δὲ τηγανισθούν, τὰς μελιτώνετε με διαλελυμένην ζακχαριν καὶ ρίπτετε ἐπάνω κοπανισμένην κανέλλαν.